

Reactie moderamen naar aanleiding van onrust brief Raad van Kerken

10 jun 2020

Het moderamen van de Protestantse Kerk reageert op de onrust die is ontstaan naar aanleiding van de steunbetuiging van de Raad van Kerken voor een brief van de Wereldraad van Kerken. "De passage in de brief van de Wereldraad over de mogelijke politieke sancties tegen Israël gaat echter een stap te ver."

In mei 2020 heeft de Wereldraad van Kerken, samen met de Raad van Kerken in het Midden-Oosten, [een brief](#) naar de Europese ministers van Buitenlandse Zaken gestuurd, waarin een dringend appèl gedaan wordt om protest aan te tekenen tegen annexatie van Palestijnse gebieden door Israël. De Raad van Kerken in Nederland heeft deze oproep [ondersteund](#) en de brief onder de aandacht gebracht van minister Blok en de vaste kamercommissie van Buitenlandse Zaken.

De intentie van de brief van de Raad van Kerken past binnen [de visie, het beleid en de roeping van de Protestantse Kerk](#). De passage in de brief van de Wereldraad over de mogelijke politieke sancties gaat echter een stap te ver. We waarderen de spijtbetuiging die hier dinsdag over is uitgesproken tijdens een vergadering van de Raad van Kerken.

De brief van de Raad van Kerken is voortgekomen uit de oproep van medechristenen in het Midden-Oosten. Door de dreigende politieke ontwikkelingen voelen zij zich in hun bestaan bedreigd. Vanuit deze zorg hebben zij een appèl gedaan op de Nederlandse Raad van Kerken om stem te geven aan hun nood. Concreet door bij politiek verantwoordelijken hun nood kenbaar te maken. De Raad van Kerken heeft dit gedaan door adhesie te betuigen aan de brief van de Wereldraad van Kerken en die van Raad van Kerken in het Midden-Oosten. Nu heeft deze brief veel losgemaakt, ook bij leden van onze kerk. De ontsteltenis komt met name voort uit de passage in de brief van de Wereldraad waarin wordt gesteld dat mocht de Israëlische regering overgaan tot de annexatie van Palestijnse gebieden de EU het associatieverdrag met Israël moet opschorten.

Christenen voor Israël heeft zich als eerste fel gekeerd tegen deze, in hun ogen, eenzijdige politieke stellingname van de Raad van Kerken. De reactie van Christenen voor Israël heeft veel weerklank gevonden. Niet alleen binnen de protestantse en andere kerken, maar ook in de Joodse gemeenschap in Nederland.

De vele geladen reacties raken ons. Zowel vanwege de massaliteit als de intensiteit. Velen ervaren de brief van de Raad van Kerken als selectieve verontwaardiging over de politiek van Israël en, nog scherper, als het voorwaardelijk stellen of zelfs opschorten van onze onopgeefbare verbondenheid met het volk van Israël. In deze reacties horen we een roep om recht voor het joodse volk en voor de staat Israël.

Hoe verhoudt dit spreken van de Raad van Kerken zich nu ten opzichte van de visie en het beleid van de Protestantse Kerk in deze? In 2008 heeft de Protestantse Kerk haar visie verwoord in de zgn IP-nota: [Het Israëlisch-Palestijns conflict in de context van de Arabische wereld van het Midden-Oosten](#). Bepalend voor de visie zijn drie verschillende, gelijkwaardige roepingen:

- De roeping om gestalte te geven aan de onopgeefbare verbondenheid met het volk Israël.
- De oecumenische roeping om eenheid, gemeenschap en samenwerking te zoeken met Palestijnse christenen.
- De diaconale roeping om op te komen voor vrede en gerechtigheid voor iedereen.

[Lees hier meer over op <https://www.protestantsekerk.nl/thema/israel-en-palestina/>]

Deze roepingen kunnen niet los van elkaar gezien worden. Zij staan naast elkaar, ook al schuren zij geregeld tegen elkaar aan. Om deze reden wil de Protestantse Kerk in gesprek blijven met en ontmoetingen bevorderen tussen Joden en Palestijnen. Heel concreet door

samen te werken met haar Joodse en Palestijnse partners in de regio. Daarbij wordt geprobeerd te luisteren naar de diepe trauma's en grote bronnen van spiritualiteit en veerkracht bij zowel Joden als Palestijnen.

Tegelijkertijd is het duidelijk dat de politieke realiteit door alles heen loopt. Dit is niet te vermijden. We zijn ons dat terdege bewust. Bewust mengt de Protestantse Kerk zich niet in de interne politiek van Israël, maar zoekt zij verbinding en samenwerking met Joodse partners en Palestijnse christenen. Als kerk weten we ons geroepen om stem te geven aan wie geen stem geeft.

Wij hopen en bidden dat alles wat de brieven van de Wereldraad van Kerken en de Raad van Kerken hebben losgemaakt de roep tot God om recht verdiept, voor Jood, Palestijn en allen die existentieel betrokken zijn en zich inzetten voor duurzame vrede voor Israël en de volken.

Het moderamen van de Protestantse Kerk